

R O M Â N I A

TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. #####

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 26 Septembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE #####

Asistent judiciar #####

Asistent judiciar #####

Grefier #####

Pe rol se află judecarea cauzei Litigii de muncă privind pe reclamantul ##### în numele și pentru ##### în contradictoriu cu pârâtul #####, având ca obiect drepturi bănești SPOR STABILITATE 15% ÎNCEPÂND CU DATA DE 01.07.2021 ȘI ÎN CONTINUARE.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Se constată că la data de 15.05.2024, pârâtul a răspuns la adresa instanței.

Având în vedere că cererea ce face obiectul cauzei deduse judecății nu a făcut obiectul unei dezlegări pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, față de dispozițiile OUG nr. 62/2024, Tribunalul reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru soluționarea chestiunii de drept ce face obiectul cauzei deduse judecății și asupra suspendării judecării cauzei.

INSTANȚA

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Alba la data de 22.03.2023 sub dosar nr. ##### reclamantul ##### în numele în numele și pentru ##### în contradictoriu cu pârâtul ##### a solicitat instanței ca prin hotărârea ce va pronunța a dispune:

- calcularea și plata drepturilor salariale neacordate, respectiv a diferențelor salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a sporului de stabilitate în procent de 15 %, începând cu data de 01.07.2021 și în continuare, până la modificarea raporturilor de muncă :

- actualizarea sumelor cu rata inflației ;
- plata dobânzii penalizatoare ;
- plata cheltuielilor de judecată, conform chitanței anexate.

Motivarea cererii.

În fapt, potrivit dispozițiilor Legii nr. 63/2011, Anexa nr. 5, Cap. II, personalul didactic auxiliar avea salariul brut format și din sporul de stabilitate (art. 2, pct. 2, lit. E), acesta fiind calculat prin aplicarea procentului de 15 % la salariul de bază calculat ca sumă între lit. A,B,C,D , și devenea bază de calcul pentru celelalte sporuri și drepturi salariale.

Legea 63/2011 a fost aplicată până la data de 01.08.2016, când a fost abrogată expres de art. VI din OUG 20/2016, în care s-a prevăzut că sporul de stabilitate de 15 % pentru personalul didactic auxiliar se menține în plată (art. 3 ind. 3 alin. 5, lit. ,, c.,).

Începând cu data de 01.07.2017, a intrat în vigoare Legea nr. 153/2017, care prevede la art. 38 alin. 2 lit. „a”, că se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul sporurilor care fac parte din salariul brut lunar, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, iar la alin. 3 lit. „a” și lit. „d”, se stipulează că se majorează cu 25 % față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul brut al sporurilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte din salariul lunar brut, și că, începând cu 01 martie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul sporurilor de care beneficiază personalul care ocupă funcții didactice din unitățile de învățământ preuniversitar, se majorează cu 20 % față de nivelul acordat pentru luna februarie 2018.

Acesta era textul literei d alin. 3 la intrarea în vigoare a Legii 153/2017. Ulterior, însă, ca efect al modificărilor operate prin OUG 91/2017, astfel cum a fost aprobată prin L79/2018, textul a devenit: d) prin excepție de la lit. începând cu 1 martie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, de care beneficiază personalul care ocupă funcții didactice din unitățile de învățământ preuniversitar și universitar de stat se majorează cu 20% față de nivelul acordat pentru luna februarie 2018, cu respectarea prevederilor alin. 6.

Din textele mai sus citate, rezultă dreptul personalului didactic auxiliar cu vechime neîntreruptă în învățământ de peste 10 ani de a beneficia de sporul de stabilitate, calculat prin aplicarea procentului de 15 % la salariul de bază.

Dreptul respectiv, instituit inițial prin Legea nr. 128/1997, a fost preluat în actele normative de salarizare, care l-au instituit distinct și anume: Legea nr. 63/2011, OUG 20/2016.

Ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017, sporul de stabilitate a fost menținut în plată, în conformitate cu dispozițiile art. 38 alin. 2 lit. „a”, până la 31.12.2017, și cu dispozițiile art. 38 alin. 3, lit. „d”, după data de 01.01.2018.

Membrul de sindicat reprezentat este personal didactic auxiliar, calitate în care, urmare a îndeplinirii condiției de vechime neîntreruptă în învățământ trebuia să beneficieze de acordarea sporului de stabilitate de 15 % în plus la salariul de bază, începând cu data de 01.12.2018, astfel cum rezultă din adeverința emisă de către pârât.

Însă, începând cu data de 01.03.2018, pârâta a sistat acordarea sporului de stabilitate, acesta nemaifiind acordat nici celor care îl primiseră până atunci, și, evident că nici celor care au îndeplinit condiția de vechime după data de 01.03.2018, acordându-l până în data de 30.06.2021, în urma dispoziției instanței judecătorești., data de la care nu l-a mai acordat.

În opinia acestuia, neacordarea sporului de stabilitate membrului de sindicat reprezentat, care îndeplinește cerința de vechime, de 10 ani, ulterior datei de 01.07.2021, este lipsită de suport legal, deoarece :

1. Membrul de sindicat îndeplinește aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții care i-au îndreptățit pe angajații care au primit sporul anterior sistării acestuia și care beneficiază de acordarea lui în continuare.

2. La data îndeplinirii cerinței referitoare la vechimea neîntreruptă în învățământ de 10 ani nu a intervenit nicio dispoziție care să lipsească membrul de sindicat de beneficiul dreptului respectiv, în consecință, așa cum fusese acordat până atunci celor care au îndeplinit cerința legală, sporul de stabilitate trebuia acordat și celor care au îndeplinit condiția de vechime după data sistării acordării lui, în condițiile în care acesta și-a desfășurat activitatea în aceleași condiții, așa cum stipulează actul normativ.

3. Prin neacordarea sporului de stabilitate, pârâta a modificat unilateral contractul individual de muncă al membrului de sindicat, prin modificarea unui element esențial al

acestui, respectiv salariul, așa cum este definit acesta de Legea nr. 53/2003, la art. 160 și art. 7, lit. „e”.

Or, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 41 alin. 1 și 3 din Codul muncii, modificarea oricăruia dintre elementele contractului individual de muncă, deci inclusiv a salariului, nu se poate realiza decât prin acordul de voință al părților.

Excepțiile de la această regulă sunt strict prevăzute la art. 42-48 din Codul muncii, însă ele vizează doar locul și felul muncii, iar nu salariul.

În consecință, pentru diminuarea elementului salariu din contractul individual de muncă trebuia să existe și acordul salariatului.

3. Expunerea de mai sus demonstrează fără putință de tăgadă faptul că dreptul salarial solicitat a fost acordat în mod nediscriminatoriu personalului didactic auxiliar cu vechime neîntreruptă în învățământ de 10 ani până în 2018, fiind instituit și menținut prin prevederi legislative succesive similare în privința conținutului.

Neplata dreptului salarial în cauză pentru membri de sindicat reprezentați începând cu anul 2018, echivalează și cu o încălcare a unuia dintre principiile instituite de art. 6 din L 153/2017, respectiv a principiului nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate, în condițiile în care alte categorii de personal didactic auxiliar au beneficiat și după 01.01.2018 de acordarea sporului de stabilitate.

4. De asemenea, trebuie avută în vedere Decizia nr. 41/2018, pronunțată de ICCJ, prin care, în interpretarea textelor de lege ce reglementează salarizarea cuvenită personalului didactic și didactic auxiliar, la pct. 71 din aceasta, a stabilit că, potrivit art. 3 ind. 3 alin. 2 din OUG 57/2015, salariul de bază include salariul de încadrare aferent tranșei de vechime în învățământ și gradațiile corespunzătoare vechimii în muncă pentru funcțiile de execuție, respectiv salariul de încadrare aferent tranșei de vechime în învățământ, indemnizația de conducere și gradațiile corespunzătoare vechimii în muncă pentru funcțiile de conducere. La salariul de bază se acordă sporurile și indemnizațiile prevăzute în art. 3 ind. 3 alin. 4 și 5 din aceeași ordonanță de urgență.

ICCJ a întărit această concluzie, la pct. 82 din aceeași decizie, în sensul că majorările salariale survenite prin diverse acte normative se aplică doar asupra salariului de bază. În privința cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care se adaugă salariului de bază și care fac parte, potrivit metodologiei de stabilire a drepturilor de natură salarială, din salariul brut, rămân aplicabile prevederile art. 1 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, care stabilesc că acestea se mențin la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2016.

Așadar, includerea sporului de stabilitate în salariul de bază contravine atât voinței legiuitorului, cât și interpretării date de ICCJ în decizia susmenționată, din motivarea acesteia reieșind fără tăgadă că sporurile, indemnizațiile și celelalte compensații, nu fac parte din salariul de bază.

În concluzie, și ulterior datei de 01.07.2021 trebuia acordat sporul de stabilitate de 15 % în plus la salariul de bază personalului didactic auxiliar reprezentat, începând cu data îndeplinirii condiției de 10 ani vechime neîntreruptă în învățământ.

Consideră că, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul datorează și dobânda legală penalizatoare pentru majorările salariului de bază, cuvenite și neachitate, reprezentând lipsa folosinței drepturilor cuvenite, în considerarea dispozițiilor art. 1530, 1531 și 1535 din Codul Civil, precum și Deciziei nr. 2/2014 a ICCJ, pronunțată într-un recurs în interesul legii.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 7, art. 41, art. 160, art. 268 alin. 1 și art. 278 alin. 1 din L 53/2003, art. 28 din L 62/2011, art. 6, lit. „b.”, și art. 38 din L 153/2017, art. 2 și art. 3 din Cap. II al Anexei 5 la L 63/2011, art. 3 ind. 3 alin. 5 lit. „c.”, de la art. 11 din OUG

20/2016, art. 1 alin. 5 din Constituția României, Decizia nr. 41/2018 a ICCJ, art. 2 și art. 3 din OG 13/2011 și art. 1530, art. 1531 și art. 1535 din Codul Civil.

A anexat, în copie : Adeverința nr. 454/13.03.2023, emisă de pârât, împuternicirea și adeverința emise de acesta.

În probațiune, reclamantul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisurile anexate.

A solicitat ca soluționarea prezentei cauze să fie făcută și în lipsă, potrivit art. 411 alin. 1 pct. 2, partea finală și alin. 2 NCPC.

Pârâtul ##### deși legal citat nu a formulat întâmpinare.

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, reține următoarele:

Membrul de sindicat în numele căruia a fost formulată cererea de chemare în judecată are calitatea de personal didactic astfel cum acesta este definit la art. 88 al. 2 din Legea nr.1/2011 a Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul acțiunii de față este reprezentat de acordarea sporului de stabilitate pentru personalul didactic, reglementat prin Legea nr.63/2011 și prevăzut ulterior prin OG 20/2016 de modificare a OUG 57/2015.

Potrivit art. 1 alin. 1 și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și A proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu A statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Din interpretarea acestor dispoziții legale, tribunalul reține că este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dosarele având ca obiect drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, chiar dacă ele sunt aflate în primă instanță.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

- Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

- chestiunea de drept care formează obiectul judecății să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Chestiunile de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, privesc posibilitatea acordării dacă sporului de stabilitate prevăzut de Legea nr.63/2011 și după intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017, respectiv prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază.

Tribunalul reține că, asupra acestor chestiuni de drept și de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr.62/2024 Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept: dacă sporul de stabilitate prevăzut de Legea nr. 63/2011 se acordă și după intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017, respectiv prin aplicarea procentului de 15 % la salariul de bază.

Tribunalul va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

În baza art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând a se aduce la cunoștința conducerii Secției Civile a Tribunalului Alba și se va comunica, în copie, prin poștă electronică, tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese în aceeași materie.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În temeiul art. 2 din OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept: dacă sporul de stabilitate prevăzut de Legea nr. 63/2011 se acordă și după intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017, respectiv prin aplicarea procentului de 15 % la salariul de bază.

Suspendă judecata cauzei până la soluționarea sesizării.

Pronunțată în ședința publică de la 26 Septembrie 2024.

Președinte,
#####

Asistent judiciar,
#####

Asistent judiciar,
#####

Grefier,
#####